

le-, møde- eller formidlingsaktivitet kun omfatter personer, der – hvis de ikke var syge – har haft pligt til at stå til rådighed, og som dermed også har haft pligt til at meddele sygdom. Det er således ikke selve udeblivelsen på grund af sygdom, der sanktioneres, da sygdom jo er en rimelig grund til at udeblive, men undladelsen af at meddele sygdom, der medfører en sanktion.

Til nr. 7

Det foreslås, at sanktionen i form af 1/3-dels nedsættelsen bortfalder, hvis sanktionen ikke har kunnet afvikles inden 3 måneder efter, at personen afviste tilbud m.v., jf. § 38 a, stk. 1, nr. 1-4. Hermed vil bestemmelsen så vidt muligt være i overensstemmelse med forældelsesreglen for de forsikrede ledige ved karantæne i 3 uger.

Det foreslås endvidere, at sanktionen bortfalder, hvis personen efter at have afvist tilbud m.v., jf. § 38 a, stk. 1, nr. 1-4, har haft udstøttet arbejde i mindst 185 timer. Hvis personen har haft udstøttet arbejde i mindst dette omfang, vil sanktionen bortfalde, selv om der ikke er forløbet 3 kalendermåneder fra afvisningen af tilbud m.v.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel som følge af forslaget til § 1, nr. 6.

Til nr. 9

Ændringen er redaktionel som følge af forslaget til et nyt stk. 2 i § 38 a.

Til nr. 10

Ændringen er redaktionel, idet der i bestemmelsen bør henvises til § 13, stk. 4.

Til nr. 11

Bestemmelsen i lovens § 41, stk. 3, om, at hjælpen til personer, der modtager en af de høje kontanthjælpssatser alene på grund af ledighed, ophører, hvis personen eller ægtefællen ikke kan anses at udnytte deres arbejdsmuligheder, fordi personen eller ægtefællen gentagne gange uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde eller aktivering, så længe muligheden for at benytte tilbudet består, har vist sig uhenigtsmæssig i forhold til den generelle bestemmelse i § 41, stk. 1, om ophør af hjælpen. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 41, stk. 3, ophæves. Forslaget medfører ingen reel ændring. Hjælpen vil fortsat skulle ophøre, hver gang en person eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller an-

den beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består.

For de personer eller deres ægtefælle, der modtager en af de høje kontanthjælpssatser alene på grund af ledighed, suppleres sanktionen i § 41 om ophør i hjælpen med sanktionen i § 38 a om 1/3-dels nedsættelse. Hvis en person, som skal stå til rådighed efter lovens § 13, stk. 1-4, således uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde m.v., skal hjælpen ophøre, så længe muligheden for at benytte tilbudet består. Når personen igen er berettiget til hjælp, fx fordi der ikke længere består et tilbud, eller fordi personen efterfølgende accepterer at tage imod det afviste tilbud, skal kommunen nedsætte hjælpen med 1/3 i 3 eller 20 uger efter § 38 a. Det er den manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen i lovens § 13, der medfører ophør i hjælpen, mens det er selve afvisningen af (herunder ophør i) arbejde og tilbud om arbejde m.v., der medfører sanktionen efter lovens § 38 a.

Der henvises i øvrigt til nr. 12.

Til nr. 12

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om sanktionerne for selvforskyldt ledighed, afvisning af tilbud om arbejde og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v. samt udeblivelser og fravær fra sådanne tilbud m.v.

I forbindelse med harmoniseringen af reglerne om rådighed og sanktioner for ikke-forsikrede og forsikrede ledige som led i aftalen om Flere i Arbejde er der opstået behov for at fastsætte detailregler om bl.a. placering, afvikling og forældelse af sanktionerne for selvforskyldt ledighed og manglende rådighed og udnyttelse af arbejdsmulighederne. Det foreslås, at regler herom udformes sådan, at de så vidt muligt er identiske med reglerne for de forsikrede ledige i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og i regler udstedt i medfør heraf.

Herudover er der med indførelse af sanktionen i § 38 a pr. 1. januar 2003 opstået behov for at præcisere, hvordan denne sanktion indgår i et samspil med sanktionerne i §§ 39-41, idet samspillet mellem sanktionsreglerne i praksis har vist sig at give anledning til tvivl. Det foreslås derfor, at bemyndigelsen også omfatter udarbejdelse af regler om dette samspil.

Bemyndigelsen skal sikre, at der kan udstedes regler, der præciserer gældende regler og praksis på området i forhold til kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere. De grundlæggende principper i kontanthjælpsystemet - fx om gensidig forsørgelsespligt - vil være uændrede. Ligeledes vil reglerne ikke skulle lempes